

Crkvu dok se teško viđala uloga vjere. Zbog toga je zanimljivo vidjeti kako, kada su obje teme postale zajedničke, katolik gleda na »protestantsku« temu odnosno kako protestant gleda na »katoličku« temu.

Kasper uvodi u temu pitanjem što je temelj i središte vjere a Moltmann pitanjem što je živac Crkve, njena unutrašnja bit.

Oba pitanja imaju isti odgovor — Isus. Iz iste polazne točke za vjeru i Crkvu — Isusa, autori donose i neke ekumenske misli. Kasper vidi jedinstvo Crkve ostvareno po uzoru na Isusa Krista, dok Moltmann vidi šansu Crkve upravo jer je Isus njen živac a ona je preteča Božjeg kraljevstva. Moltmann očekuje »ponovno rođenje prave Crkve«(52).

Ova knjižica, dakle po svojoj tematici zadire u više područja — kristološko, ekumensko i ekleziološko.

Ante Vatroslav PERKOVIĆ

Hans Küng, »SLOBODA U SVIJETU«. Izdaje Družba katoličkog apostolata, serija Teološke meditacije br. 5, Zagreb, 1980, str. 40. (preveo s njemačkog Sead I. Muhamedagić, SAC).

U ovoj knjižici Küng obrađuje problem postavljanja kršćaninova jučer i danas, to znači uvijek, u naslijedovanju Isusa iz Nazareta. Nema sumnje da je jedan od najvažnijih problema a time i nezaobilazno pitanje kršćaninova života — kako spojiti zemaljsko i nebesko, svijet i vjeru u Boga. Küng kao primjer svog razmišljanja ističe život sir Thomas Morea. Kao temeljna misao ovog kratkog spisa, koja odgovara na postavljeni problem, jest — biti do kraja vjerni Bogu Gospodinu u mjestu gdje se živi, slobodan od svijeta »usred obitelji, vlasništva i države, u službi Bogu i služenju braći«(39). Küng je ovu misao uspješno prikazao na životu čovjeka koji je toliko i bio angažiran u svijetu i koji je bio toliki vjernik da mu je Bog bio prvo u životu. Time je pokazan u kratkim crtama, nazovimo je, »dijalektičnost« života kršćaninova.

Ante Vatroslav PERKOVIĆ

Hugo Assmann, »THEOLOGY FOR A NOMAD CHURCH« (engl. prijevod), Orbis Books, Maryknoll New York 1976, str. 146 (original: Teología desde

la praxis de la liberación: Ensayo teológico desde la América dependiente, I. Ediciones Sígueme, Salamanca, Španjolska, 1973).

Ova je knjiga zbirka od četiri predavanja-članka i predgovora. Uvod engleskom izdanju napisao je Frederic Herzog, koji se pita o poukama koje bi teolozi iz Sjeverne Amerike za svoju teologiju mogli izvući iz teologije oslobođenja.

Assmann u ovoj knjizi piše o nastanku teologije oslobođenja, njenom kontekstu kao i o problemima koji se već postavljaju ili ih treba postaviti u okviru teologije oslobođenja. On otklanja sve teologije koje dolaze na tlo Latinske Amerike i zalaže se za teologiju oslobođenja koja kao svoje polazište uzima situaciju Latinske Amerike — situaciju potlačenih naroda. Ona ne brani status quo, nanovo promišlja odnos teorije i prakse, gleda stvari dinamički (oslobođenje) a ne statički (sloboda) te nije idealistična kao što su to teologije bogatijeg svijeta. Ona pokazuje da vjera ima jednu, ne pridodanu dimenziju, nego sebi svojstvenu — političku, zalaže se za unitaran pogled na svijet. Naglašavajući primat akcije ona biva kritička refleksija o akciji. Assman pronalazi metodološku paradigmu za teologiju oslobođenja u GS koja ozbiljno uzima sekularne znanosti. Ova trostruka metoda uključuje analizu stvarnosti, teološku refleksiju i pastoralno promatranje.

Assmann se zalaže za preispitivanje kristologije i naglašavanje Isusova povijesnog djela u njoj. Za Assmanna su izvori vjere situacija, zatim Biblija, magisterij itd.

Assmannova knjiga obiluje tvrdnjama, ne dokazima, nabačenim mislima koje nisu sistematski dorađene. Knjiga je pisana angažirano, čime se ne sagledavaju problemi u sveukupnosti, pa je to čini nepotpunom.

Ante Vatroslav PERKOVIĆ

Enrique Dussel, »ETHICS AND THE THEOLOGY OF LIBERATION«, Orbis Books, Maryknoll, New York, 1978, str. XIV + 178.) original: Teología de la liberación y ética, Caminos de liberación latinoamericana II, 1974, Buenos Aires, Argentina).

Knjigu čine predavanja koja je autor održao na raznim institucijama. Osim

predgovora knjiga ima šest poglavljja. U bavljenju problemima zla, oslobođenja, ekleziologije, erotike i epistemologije vidljiv je napor autorov da govori iz okvira Latinske Amerike i teologije oslobođenja.

Oslobođenje Dussel smješta na duboku razinu gdje se sreće čovjek kao čovjek, a ne čovjek u pojedinoj funkciji. Oslobođenje se događa onda kada se čini nešto za Drugog baš ukoliko je drugi pa bio i izvan određenog sistema. Oslobođenje je biblijski pojam a u sebi uključuje i spasenje i sva druga oslobođenja.

Za autora je temeljna funkcija Crkve proročko-pedagoška praksa oslobođenja. Teološka misao, kao i svaka misao, je drugotan čin, prvotno je ono biti u svijetu. Ovo Dussel pokazuje upiranjem na siromašne i na Isusa, na Riječ koja je došla izvan sistema i sistema uznemirila, ruši, otvara k budućnosti. Tako Dussel daje definiciju teologije »as the analectic pedagogy of historicico-eschatological liberation« (176).

Dussel više nabacuje tematiku i pokazuje neke temeljne linije u rješavanju problema nego što ulazi u dubinu. Ovaj nedostatak dubine ne oseća se toliko kada se ima u vidu da knjigu čine predavanja, premda neke misli autor iznosi prebrzo i ne s dovoljno argumenata.

Ipak knjiga daje dobar uvid u neka etiko-teološka pitanja iz vida teologije oslobođenja.

Ante Vatroslav PERKOVIĆ

Robert McAfee Brown, »THEOLOGY IN A NEW KEY, RESPONDING TO LIBERATION THEMES«, Philadelphia, 1978, str. 216.

U ovoj knjizi autor razmatra probleme koji su se s teologijom oslobođenja pojavili za teološku misao u Sjevernoj Americi. Knjiga ima predgovor, šest poglavljja, bilješke, indeks i oduži popis literature.

Za McAfee Browna teologija oslobođenja iznosi najvažnije probleme današnjeg čovječanstva a pomaže teologizmu u društvu obilja da bolje uvide svoju vlastitu situaciju. Autor donosi i pomake u učenju katoličke Crkve kao i WCC koji su prethodili pojavi teologije oslobođenja. Po njemu teologija oslobođenja ima u odnosu spram ostalih teologija: različito polazište — siromašne; različitog sugovornika — neosobu u sociološkom smislu; razli-

čito sredstvo — realitet konflikta; različit način angažmana — praksa; različitu teologiju — teologiju »drugog čina«, kao kritičku refleksiju prakse, dok je praksa »prvi čin«. Autor iznosi i hermeneutska pitanja vezana uz razumijevanje Pisma, te daje konkretna tumačenja nekih biblijskih teksta iz vida teologije oslobođenja. On opširnije piše i o kritikama teologije. Najdalekosežnija i najvažnija je zadnja vrsta kritike — dijaloska — koja je već počela između evropske i latinskoameričke teologije (J. Moltmann i J. Miguez Bonino).

Autor drži da teologija oslobođenja mora odjeknuti i u bogatijim društvinama, posebno misli na situaciju u SAD čemu posvećuje posebna poglavlja. Nарavno ne radi se o tome da se izda sjevernoameričko izdanje teologije oslobođenja nego da se »stvori nova verzija sjevernoameričke teologije« (135).

Pišući o zbijanjima u teologiji, autor ih uspoređuje s pojmovima u glazbi, zbog toga i u naslovu knjige stoji izraz »ključ«.

Knjiga daje dobar pregled teologije oslobođenja, kritiku na nju, te pregled nekih implikacija te teologije.

Ante Vatroslav PERKOVIĆ

Jose Miguez Bonino, »DOING THEOLOGY IN A REVOLUTIONARY SITUATION«, Confrontation Books, Philadelphia, 1975, str. XXVIII + 180.

Izдавač William H. Lazareth u predgovoru piše u diskusiji o teologiji oslobođenja koja se vodila u časopisu Christianity and Crisis 1973. Osim predgovora i uvoda knjiga sadrži i bibliografiju dok je glavni sadržaj knjige podijeljen u dva dijela.

U prvom dijelu Bonino govori općenito o nastanku teologije oslobođenja te prikazanje učenja nekih teologa iz te teološke struje, dok u drugom dijelu daje kritički osvrt na neke teme. I za autora je teologija oslobođenja kritička refleksija o činjenicama. Bonino piše i o povijesnoj uvjetovanosti nastanka pokreta za oslobođenje od bilo koje dominacije u Latinskoj Americi kao i teološke misli o tom pokretu. On osobito naglašava da je kršćanstvo s kolonijalizmom (katolicizam) i s neokolonijalizmom (protestantizam) ušlo u povijest Latinske Amerike iz čega izvodi druge važne posljedice.